

BABA UNUTUR

W. Livingston Larned

Dinle oğlum,

Bunları sana sen uyurken söylüyorum. Küçücük elini yatağının altına sokmuşsun, nemli alnındaki sarı lülelerin yapış yapış ıslak. Odana bir hırsız gibi süzülerek girdim. Birkaç dakika önce kütüphanede oturmuş gazetemi okurken vicdan azabım nefes kesen bir dalga gibi üstüme geldi. Bir suçlu gibi yatağının başucuna geldim.

Neler mi düşündüm oğlum? Sabah sana kızmıştım. Okula gitmek üzere giyinirken seni azarladım, çünkü yüzünü ıslak havluyla öylesine silivermiştin. Ayakkabılarının kirli olduğunu görünce sana öfkeyle bağırdım.

Kahvaltı ederken bir sürü kusurunu buldum. Yiyecekleri etrafına saçıyordun, lokmalarını çiğnemedi yutuyordun, ekmeğine çok fazla tereyağı sürmüştün. Sen oyun oynamaya gidiyordun, bense trenime yetişmek zorundaydım. Bana baktın, elini salladın ve “Güle güle babacığım.” dedin. Ben ise kaşlarımı çattım ve “Dik dur!” dedim sana.

Akşamüzeri de durum farksızdı. Eve gelirken seni yere çömelmiş, arkadaşlarıyla bilye oynarken buldum. Çorapların yırtılmıştı. Arkadaşlarının önünde seni küçük düşürdüm ve kolundan tutup eve götürdüm. Bu çoraplar çok pahalıydı ve giymek istiyorsan dikkatli olmalıydın. Düşün oğlum, bunları sana baban söylüyordu!

Hatırlıyor musun? Sonra çalışma odama girdin. Gözlerinde incinmiş bir ifade vardı. Kağıtlarımın üzerinden sana baktığımda bir an için çıkmaya yellendin. “Ne istiyorsun?” diye bağırdım sana. Hiçbir şey söylemeden koşup boynuma sarıldın ve beni öptün. Hem de büyük bir sevgiyle, ilgisizliğin bile azaltamayacağı bir sevgiyle. Sonra koşarak dışarı çıktın. Kağıdım elimden düştü.

Bana neler oluyordu? Sürekli senin hatalarını buluyordum. Seni böyle ödüllendiriyordum. Seni sevmediğim için değil bu, senden çok şey beklediğim için. Seni kendi çağımın değer yargılarına göre değerlendiriyorum çünkü.

Oysaki senin pek çok güzel özelliğin var. Kalbin öylesine yüce ki! Bu gece gelip beni öpüşün de bunu kanıtlıyor. Bu gece başka hiçbir şeyin önemi yok oğlum. Karanlıkta yatağının yanında diz çöktüm ve çok utanıyorum.

Bunları sana sen uyanırken anlatsam da anlamazsın biliyorum. Ama yarın gerçek bir baba olacağım. Seninle oyun oynayacağım. Sen acı çektiğinde acı çekecek, sen güldüğünde güleceğim. Dilimin ucuna kötü şeyler geldiğinde dilimi ısıracağım. Kendi kendime sürekli, “O bir çocuk! O bir çocuk!” diyeceğim. Ben seni büyük bir adam olarak gördüm. Oysaki sen daha küçük bir çocuksun. Daha dün annenin kolları arasındaydın, başını onun omzuna dayamıştın. Ah, senden çok şey bekledim oğlum, çok şey bekledim.